

ILLUSTRATION: MERCÉ TOUS

Bønner bak scenen

Av Emily B., 12 år, Utah i USA

En av mine favoritt hobbyer er irsk dans. Jeg prøver virkelig å øve på koreografien min hjemme, slik at jeg er klar til å opptre. Jeg øver veldig mye, men når jeg er bak scenen før jeg skal opptre, pleier jeg å få lampefeber. På hver konkurranse finner mor og jeg et rolig sted å holde en bønn. Noen ganger er det bak et sceneteppe eller i et rom ved siden av. Jeg vet at det ikke er viktig for vår himmelske Fader hvor vi er, bare at vi har tro på ham.

På min forrige opptreden var ikke mor sammen med meg for å holde bønn. Hun ventet i salen. Jeg ble veldig nervøs, men bestemte meg for at det ikke spilte noen rolle om hun var sammen med meg eller ikke. Jeg gikk bort fra vennene mine og holdt en bønn. Jeg ba om trygghet når jeg danset, og at jeg måtte få til å gjøre mitt beste. Jeg gjorde det svært bra den dagen, og jeg husker den freden jeg følte da jeg gikk på scenen.

Vi kan alltid stole på vår himmelske Fader. Uansett hvor vi er eller når det er, lytter han alltid. ■